

Chương 18

Vấn ngồi hút thuốc lá đợi vợ về. Chàng gần như đã bắt buộc phải quen với giờ giấc thất thường của Uyên nhưng sự khó chịu bắt đầu dâng lên dần trong chàng. Vấn tiếc nuối nhớ lại những ngày Uyên cùng chàng đi làm ở ngân hàng. Hai vợ chồng cùng đi một xe, cùng một giờ về. Đời sống giản dị và thanh thản biết bao! Tại sao những thay đổi phải đến trong cuộc đời của mỗi người! Và có sự thay đổi nào chẳng mang lại những phiền hà, những rắc rối? Những đau khổ là đẳng khác.

Vấn muốn đời chàng là những chuỗi ngày phẳng lì, cố định, như những bánh xe của thời gian quay chậm rãi đều đều. Chàng sung sướng, thoải mái trong những gì người khác coi là nhàm chán. Được ngồi một chỗ đếm tiền trong ngân hàng, dù là tiền của người khác là niềm mê say của Vấn. Cộng trừ những hàng số dài miên man vô tận trên màn ảnh computer là sự kích thích đối với chàng. Vấn thấy mình được sinh ra để làm nghề ngân hàng và chàng hài lòng với công việc, với cuộc sống. Khoảng thời gian mới lấy Uyên là những chuỗi ngày hạnh phúc nhất của đời Vấn. Chàng mê say Uyên, lấy được nàng và cùng làm việc với nàng một chỗ, Vấn thấy đời chàng không còn gì có thể hơn được nữa.

Cho đến khi Uyên chê công việc làm nhà băng ít tiền và đòi đi ra làm nghề địa

ốc. Vấn đã chần chừ ngần ngại nhưng sau cùng bị Uyên thuyết phục. Chàng cũng là người ham tiền, viễn ảnh Uyên làm ăn có cơ hội làm giàu làm chàng bớt phân vân. Vấn tự nhủ một trong những tiêu chuẩn kiếm vợ của chàng là người biết làm ăn buôn bán, Uyên đã thực hiện đúng ước muốn của chàng, không có lý do gì chàng lại ngăn cản. Tuy nhiên chỉ một hai tháng sau khi Uyên nghỉ việc và chính thức bước vào nghề buôn bán nhà cửa, Vấn mới thấy mình sai lầm.

Uyên thay đổi với mức độ nhanh hơn chàng có thể tưởng tượng. Nàng tự tin, tháo vát, nói nhiều hơn trước, lúc nào cũng hoạt động tay chân. Hầu như mức độ năng lượng trong người Uyên bỗng dưng tăng lên gấp đôi và Vấn chỉ theo nàng không cũng đã hụt hơi thấy rõ. Giờ giấc Uyên cũng trở thành bất định và điều làm chàng lo ngại nhất là Uyên càng lúc càng về muộn hơn. Vấn không phải là người ngu xuẩn, chàng thừa biết khi người đàn bà đã đạt được mức độ độc lập nào đó, với công việc như của Uyên làm và giờ giấc thay đổi, việc Uyên có giữ được chung thủy không là điều chàng khó xác định!

Sự thay đổi khi Uyên ân ái với chàng là điều Vấn nhận thấy rõ nhất. Chàng nhận thức được sự yếu kém của mình, hầu như chưa bao giờ Vấn thấy chàng có thể thỏa

mãn Uyên được đầy đủ. Không để cho Uyên biết, Vấn đã đi kiểm bác sĩ, tìm cách chích kích thích tố, uống thuốc Bắc... nhưng chàng vẫn không thể tăng khả năng của mình hơn lên được. Chàng biết Uyên bội nộ nhưng những cố gắng của chàng chỉ làm tăng mức lo âu mỗi khi ân ái với Uyên và càng làm cho sự yếu kém nặng nề hơn trước. Vấn mặc cảm nhiều về khả năng sinh lý của mình. Chàng lo ngại một ngày nào đó Uyên sẽ không chịu chấp nhận nữa và rời bỏ chàng nhưng Vấn cũng không biết sao hơn.

Công việc mới đã làm Uyên biến đổi và Vấn ngạc nhiên khi thấy Uyên không còn sự khó chịu, chán nản khi ân ái với chàng nữa. Hầu như nàng luôn luôn ở trạng thái bị kích thích thường xuyên. Nàng có vẻ đáp ứng với chàng nhiều hơn trước và nàng nhẫn nại với chàng hơn. Vấn có lúc tưởng tượng có thể thỏa mãn được Uyên đôi lần nào đó nhưng chàng không chắc lắm! Thay đổi của Uyên lúc đầu làm chàng sung sướng nhưng một thời gian sau Vấn bắt đầu thắc mắc và đặt nhiều dấu hỏi.

Những khác lạ nơi Uyên tuy nhỏ nhặt nhưng Vấn không thể không chú ý đến. Một tư thế, một cách thức nào đó hoàn toàn mới lạ với Vấn. Những cử chỉ và hành động của nàng như từ đâu du nhập vào Những vuốt ve, âu yếm với những kích thích khác lạ. Giọng cười và

Chương 18

những âm thanh của nàng khi gần chàng cũng có những thay đổi. Vấn linh cảm rõ ràng sự buông thả của nàng khi ân ái phải có một nguyên nhân. Và chàng nghĩ rằng, biết rằng Uyên đã ngoại tình, đã có một người đàn ông khác trong cuộc đời của nàng.

Không cảm giác nào có thể khó chịu cho người đàn ông hơn cảm giác bị mọc sừng! Một người bạn của Vấn đã nói với chàng như thế, khi kể về câu chuyện đổ vỡ gia đình của mình. Vấn chỉ cười thương hại, chàng không bao giờ nghĩ chuyện đó có thể xảy đến cho chàng. Những tai nạn, những điều không may, những chuyện ghê gớm bao giờ chẳng là chuyện dành cho người khác, khi nào có thể là chuyện của mình, cho đến lúc sự việc xảy tới. Vấn đủ tình tế để biết Uyên ngoại tình, biết chàng đã bị mọc sừng nhưng chàng cũng chưa quyết đoán hẳn, một phần nào trong chàng hy vọng không phải sự thật, tìm cách tự đánh lừa mình.

Có thể chàng quá nghi ngờ và ghen tuông chẳng khi thấy Uyên đi sớm về trễ? Những thay đổi của Uyên có thể chỉ vì ngoại giao bắt buộc, nàng vẫn còn yêu chàng và mọi sự vẫn như cũ? Vấn đã ngồi hàng giờ để tự thuyết phục mình, để tìm đủ lý lẽ bào chữa cho Uyên. Nhưng từ tiếng nói sâu thẳm của đáy tâm hồn Vấn, nơi đó con người tính toán và thuần

lý của chàng ngự trị, cần nhắc những dữ kiện và những kết luận trái ngược nhau. Vấn không thể nào làm khác hơn là nhận chàng quả tình đã bị cắm sừng!

Vấn đề còn lại chỉ là chứng minh cụ thể, như con người mẩu mực, đứng đắn trong mọi phương cách làm việc của Vấn bắt chàng phải nhìn tận mắt, chứng kiến rõ ràng, để không còn chút nghi ngờ nào có thể vướng vất. Vấn đã thuê một thám tử tư để theo dõi Uyên trong nhiều ngày liền và chàng chờ đợi báo cáo của hắn như một tội nhân chờ nghe bản án tử hình. Một buổi chiều trời mưa tầm tã, chàng đang làm việc và được cô thư ký thông báo có Frank Rutter đòi nói chuyện với chàng gấp. Việc tối khẩn cấp, chuyện riêng!

Vấn nhắc điện thoại. Tim chàng đập nhanh như người chạy việt dã cả cây số dài. Lòng chàng trùng hẳn xuống. Rutter nói, giọng bình thường, không quan tâm của một người làm công việc này mỗi ngày, nhằm chán như chỉ vì đây là kẻ sinh nhai:

- Tôi đang đậu xe trước khách sạn Holiday Inn, vợ ông vừa vào đây với người đàn ông khác. Tôi đi theo và thấy họ thuê phòng. Ông có muốn đến đây ngay bây giờ không?

Vấn hỏi lại, giọng chàng lạc và lí nhí như người hết hơi thở:

- Anh có nhìn chắc không? Có đúng vợ tôi không?

Rutter trả lời, cấm cản:

- Tôi có so với hình của ông đưa cho tôi, không thể nhầm được!

- Tôi đến ngay!

Chàng buông ống điện thoại xuống và như ma đui, chàng chạy ra khỏi phòng, nói với lại khi đi ngang qua bàn cô thư ký phòng ngoài:

- Tôi phải về sớm! Chuyện gia đình!

Người thư ký nhìn theo ngạc nhiên, từ gần tám năm nay, chưa bao giờ Vấn bỏ sở về sớm lấy nửa phút!

Vấn lái xe đến trước khách sạn Holiday Inn và chàng thấy Rutter đứng đợi chàng ngay cổng vào. Hắn nói:

- Họ thuê phòng 305. Ông muốn sao?

Vấn đã lấy lại bình tĩnh khi lái xe từ ngân hàng đến khách sạn. Chàng hỏi lại Frank Rutter:

-Anh nghĩ tôi nên làm gì?

Hắn nhún vai:

- Điều này tùy ông muốn gì. Ông chỉ muốn biết cho chắc chắn hay ông muốn có tang chứng với hình chụp. Vấn đề hoàn toàn tùy thuộc vào sự quyết định của ông!

Vấn gật đầu nói với Rutter:

- Tôi chỉ muốn biết chắc chắn. Có vậy thôi. Tuy nhiên tôi muốn anh chụp vài tấm hình khi họ ra khỏi đây. Hình chụp gần và hình có chữ khách sạn Holliday Inn đằng sau đầy đủ.

Vấn ngồi trong xe Rutter đậu phía bên kia đường đối diện với cổng vào chính của

Chương 18

khách sạn để chờ Uyên và xem mặt tên đàn ông đã cầm súng chàng. Bằng sau Rutter cũng chuẩn bị sẵn máy hình với ống kính tối tân để chụp. Vãn cố gắng không nghĩ gì, nhưng trong đầu chàng hình ảnh Uyên trong căn phòng khách sạn ân ái với một người không phải là chàng hiện lên rõ mồn một. Vãn bỗng cảm thấy lợm giọng, cơn buồn ói như chực kéo lên.

Chàng thấy cả được sự tiện của chàng ngồi đây, với tên thám tử tử sửa soạn để chụp hình, chờ đợi Uyên với tình nhân tử trong phòng ngủ khách sạn bước ra. Tại sao chàng không nổi giận, găm thét như những người đàn ông bình thường khác, xông vào bắt quả tang đôi gian phu dâm phụ rồi muốn ra sao thì ra. Chàng nghĩ cả đến việc tại sao chính mình không tự theo dõi rồi dùng súng bắn cả hai? Những câu hỏi được đặt ra, những cách thức giải quyết được giả thuyết để thực hiện, nhưng Vãn biết chàng sẽ không thể hành động một cách lỗ mãng, thiếu suy tính và làm thiệt hại đến chàng. Chàng không phải là người nóng nảy, cũng không ngu đần để mọi sự đổ vỡ tất cả. Chàng đã bị tổn thương vì Uyên ngoại tình, chàng không thể để cho sự thương tổn tăng nhiều hơn nữa.

Rutter nói lớn:

- Họ ra kia!

Hắn bấm hình lia lịa. Vãn nhìn Uyên ôm ngang lưng

người đàn ông và tim chàng đập sai nhịp, bụng chàng thót hẳn lại. Kê đàn ông cầm súng lên đầu chàng chính là Lữ, người khách hàng mua nhà của Uyên, người đang sửa soạn làm ăn với vợ chồng chàng!

Uyên nhón người lên bá cổ Lữ và hôn nồng nàn say đắm trước khi mỗi người ra xe của mình. Vãn cay đắng nhìn. Có khi nào Uyên hôn chàng như thế từ trước đến nay. Sự thật bỗng hiện đến như roi quất ngang mặt. Uyên chưa bao giờ yêu chàng, ngủ với chàng nhưng chàng không có được tình yêu của Uyên. Người chàng lạnh hẳn lại. Nếu Uyên đã yêu chàng và giờ đây chán chàng để tìm mối tình mới, có lẽ Vãn không đau khổ như bây giờ, ý thức được sự trống rỗng của cuộc hôn nhân của chàng, chỉ có tình yêu của chàng dành cho Uyên và chàng chưa bao giờ được đền đáp lại.

Vãn nhìn theo sau lưng Lữ tiến về chiếc Mercedes màu trắng mui trần đậu gần cửa ra vào. Kê thù của chàng! Vãn quyết định rất nhanh. Chàng sẽ tiếp tục làm ăn với Lữ như Uyên đã bàn với chàng, mỗi lợi quá lớn và quá ngon lành, chàng sẽ không dại gì để cơ hội đi qua. Làm ăn với kẻ thù của mình để tìm mỗi lợi là chuyện bình thường của kẻ khôn ngoan. Nhưng Lữ sẽ phải trả giá rất đắt cho sự xúc phạm nặng nề này. Vãn nhìn Frank Rutter tiếp tục bấm máy hình

và chàng nhếch miệng cười gằn. Uyên và Lữ sẽ không biết Vãn đã khám phá ra chuyện hai người ngoại tình. Mọi sự vẫn sẽ như thường như không có chuyện gì xảy ra. Nhưng từng bước một chàng sẽ cho Lữ vào tròng của chàng, Lữ và Miriam với tài sản khổng lồ và các cơ sở làm ăn lớn lao. Họ sẽ là con mồi mắc nghẹn trong vòng dây xiết cổ Vãn tạo ra. Chàng sẽ thắt chặt từng từng nhìn cái chết của kẻ thù chàng, một cái chết ngàn lần đau khổ hơn một viên đạn để được giải thoát sớm hơn.

Vãn sẽ không khi nào tha thứ, nhưng trong cuộc trả thù của chàng, Vãn muốn chàng sẽ được hưởng lợi tối đa. Người rõ đại hành động trong cơn nóng nảy để hả cái tức nhất thời nhưng chỉ mang thêm thiệt hại cho mình. Vãn muốn trả thù kẻ đã cầm súng lên đầu mình một cách tàn độc nhất nhưng đồng thời chàng muốn hành động trả thù này sẽ là nguồn lợi lớn và sự thăng tiến cho chàng. Có thể chàng mới hả dạ khi nhìn sự dây chết của kẻ thù và tự hào về sự khôn ngoan của mình được!